

Матеріали

науково-практичної конференції
з міжнародною участю

“Симуляційна медицина погляд в майбутнє”

(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)

м. Чернівці
19 лютого 2021

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,

“МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ - ПОГЛЯД В МАЙБУТНЄ”

*(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)*

м. Чернівці

19 лютого 2021

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Головний редактор:

Бойчук Т. М. – в. о. ректора Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Геруш І. В. – к.мед.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи.

Ходоровський В. М. - к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу з сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення.

Смандич В. С. - к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, асистент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб.

Хлуновська Л. Ю. - к.мед.н., асистент кафедри педіатрії та медичної генетики.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих вчених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

С 37 **Медична симуляція – погляд у майбутнє (впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України)** (для лікарів, науковців та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Чернівці, 19.02.2021 року: тези доп. / Чернівці: БДМУ. – 267 с.

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Буковинський державний медичний університет, 2021

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В УМОВАХ ЕКСТРЕНОГО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

ГреськоМ.Д.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

В умовах швидкого реагування на пандемію COVID-19 людство вступило в якісно новий інноваційний етап свого розвитку, майже всі країни переглянули освітні стратегії навчання.

Згідно наказу МОН №406 від 16 березня 2020 року «Про організаційні заходи для запобігання поширенню коронавірусу COVID-19» та офіційного листа №1/9-176 від 25 березня 2020 року «Щодо особливостей організації освітнього процесу під час карантину» заклади освіти зобов'язані функціонувати дистанційно, що передбачало поєднання ефективної науки та якісної освіти в сучасних умовах.

Екстрене дистанційне навчання являє собою тимчасовий перехід навчального процесу в альтернативний режим навчання через кризові обставини і вимагає гнучкої перебудови навчального процесу. Але за умов сучасних інформаційних можливостей, потрібно інтегрувати дистанційне навчання в систему медичного освітнього простору[3].

Дистанційне навчання — нова форма організації освіти, що потребує використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, які дають змогу навчатися на відстані без особистого контакту між викладачем і студентом. Це можливість пошуку та застосовування принципово нових форм та методів навчання, постійний розвиток та вдосконалення власної педагогічної майстерності .

Досить активно привернуло на себе увагу дистанційне навчання, яке не лише розширює можливості для отримання якісної освіти, а й дає змогу урізноманітнити навчальний процес, що також є чинником підвищення інтересу до дисципліни та мотивації [1].

За таких умов акцент у навчанні зміщується на самостійну роботу студента, а викладач виступає в ролі організатора навчального процесу, консультанта та тьютора. Усе це спонукає до пошуку нових засобів навчання, які б відповідали вимогам і потребам освітнього процесу.

Перевагою дистанційного навчання можна вважати його гнучкість — індивідуальний підхід викладення та засвоєння навчального матеріалу залежно від особливостей попередньої підготовки, досвіду та здібностей студентів.

Однак, основною метою стимуляційного навчання є оволодіння практичними навичками клінічних дисциплін. Симулювання - це імітація виконання реального процесу. Дистанційне навчання в повній мірі не може забезпечити засвоєння саме цього практичного аспекту [2].

Часткове подолання неможливості відпрацювання практичних навичок в таких умовах уможливили через певні клінічні завдання із фото та відеоматеріалами. Також ми використовували показ тематичних відео з наступним розбором практичної навички та алгоритмом її виконання, як альтернативу неможливого зараз реального відтворення. На коротких відео демонструвався фізикальний огляд, методика проведення навички, результати бактеріоскопічного та цитологічного досліджень.

Використовували презентації, які включають в себе не тільки схеми, малюнки і мікрофотографії, але й анімації і прижиттєві знімки, які мають велике значення для розуміння клінічної ситуації. Більше того, таким способом можна демонструвати клінічні випадки рідкісної патології, що часто неможливо в умовах реального стаціонару, це

значно збільшує зацікавленість студентів та ефективність засвоєння матеріалу, і дає змогу утримувати увагу студентів упродовж всього часу заняття.

Взаємодія студентів і викладача в системі дистанційного навчання відбувалася у вигляді дискусії та обміну повідомлень в чаті.

Отже, сучасні технології дають можливість проведення освітнього процесу, незважаючи на всі виклики, кинуті пандемією, при взаємному бажанні студентів та викладачів на високому рівні.

Реалієсьогоднення показують нам актуальність дистанційної освіти. Це означає, що її потрібно удосконалювати: шукати нові форми, урізноманітнювати завдання, використовувати онлайн-трансляції лекцій, семінарів, майстер-класів. В майбутньому можна симбізувати позитивні риси дистанційного навчання як складову частину класичного освітнього процесу.

Проте, симуляційне навчання потребує очної, практичної форми навчання, зовсім не може бути використане для здобуття та опрацювання практичних навиків.

Список використаних джерел

1. Матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Інновації у вищій медичній та фармацевтичній освіті України» (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) 16–17 травня 2019 року. м. Тернопіль, 2019.
2. Ефективність симуляційних сценаріїв в оптимізації практичної підготовки студентів у закладі вищої медичної освіти України / Т. М. Бойчук, І. В. Геруш, В. М. Ходоровський [та ін.] // Медична освіта. – 2018. – № 2. – <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8965>.
3. Проблеми впровадження дистанційної освіти в Україні. – Режим доступу: http://edu.minfin.gov.ua/LearningProcess/RemoteEducation/Pages/Проблеми_впровадження_дистанційної_освіти_в_Україні.aspx.

НАШ ДОСВІДОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ СТУДЕНТІВ ВИПУСКНИХ КУРСІВ МЕДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ В УМОВАХ COVID 19

Гресько М.М.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У світі вже понад 20 років використовують симуляційні методики для підготовки лікарів. Відпрацювання навичок на роботах-симуляторах та у віртуальних операційних має доведену ефективність. Тренд пояснюється високою ефективністю методу, яку підтвердили спеціальні дослідження і практика за майже 2 десятиліття використання даної методики. Тому фахівець, що закінчує навчання у такому закладі, одержуючи диплом, має знання, які відповідають вимогам сьогодення, а також посил - забезпечити підтримання професійної компетентності протягом усього життя шляхом безперервного навчання. [2, 5].

В Україні також запроваджено таке навчання, але справа не проста і вимагає чималих ресурсів[1, 4].

В останні роки у повсякденному житті набуває обертів новий феномен – «доповнена реальність», де віртуальний компонент доповнює об'єктивну реальність (як, наприклад, це відбувається у розповсюджених сьогодні gps – навігаторах). Все це не